

Jeden chleb

t. i m.: ks. S. Ziemiański SJ
h. i opr.: A. Szczepański

SATB
z ludem

Je - den chleb, co zmie - nia się w Chry - stu - sa Cia - ło, z wie - lu zia - ren psze - nicz - nych się ro - dzi.

S

Jed - no wi - no, co się Krwią Chry - stu - sa sta - ło, z so - ku wie - lu win - nych gron po - cho - dzi.

2. O Pasterzu, zgromadź w jednej swej owczarni * zabłąkane owce, które giną.
W jeden Kościół zbierz na nowo i przygarnij, * byśmy jedną stali się rodziną. *Ref.*
3. Na ramiona swoje weź, o Panie, * tych, co sami wrócić już nie mogą!
Niechaj zjednoczenia cud się stanie, * prowadź nas ku niebu wspólną drogą! *Ref.*

S
Ref. Jak ten chleb, co złą - czył zło - te ziar - na,

A
Ref. Jak ten chleb, co złą - czył zło - te ziar - na, zło - te

T
8
Ref. Jak ten chleb, co złą - czył zło - te

B
Ref. Jak ten chleb, co złą - czył zło - te

S
tak niech mi - łość złą - czy nas o - fiar - na.

A
tak niech mi - łość złą - czy nas o - fiar - na.

T
8
ziar - na, tak niech mi - łość złą - czy nas.

B
ziar - na, tak niech mi - łość złą - czy nas

S
 Jak ten kie - lich łą - czy kro - pel wie - le,

A
 Jak ten kie - lich łą - czy kro - pel wie - le,

T
 Jak ten kie - lich, jak ten kie - lich łą - czy kro - pel

B
 kie - - - lich. Jak ten kie - lich łą - czy kro - pel

S
 tak nas, Chry - ste, w swo - im złącz Koś - cie - le.

A
 tak nas, Chry - ste, w swo - im złącz Koś - cie - le, w swym Koś - cie - le.

T
 wie - le, złącz nas, Chry - ste, w swym Koś - cie - le.

B
 w swo - im Koś - cie - le.